

בס"ד משיחת ש"פ אחרי-קדושים, י' אייר ה'תש"נ.

– תרגום מאידית –

29 ב'פ' אמור – הציווי¹³ "ונקדשתי בתוך בני ישראל",
30 שמזה לומדים את המצוה דקידוש השם¹⁴. [נוסף על
31 כך שבתחלת הפרשה מדובר אודות קדושת הכהנים,
32 "קדושים¹⁵ יהיו לאלקיהם גו' כי קדוש אני ה'
33 מקדשכם"¹⁶]. ולהוסיף, שגם תחלת (ושם) הפרשה
34 "אמור" מרמז על כך: אמירה (אמור) הוא לשון
35 חשיבות ושבח¹⁷, כדרשת רז"ל¹⁸ עה"פ¹⁹ "את ה'
36 האמרת גו' וה' האמירך גו'" – "אמר להם הקב"ה
37 לישראל אתם עשיתוני חטיבה אחת²⁰ בעולם, ואני
38 אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם", ז.א. בני מוסיפים
39 חשיבות ושבח בהקב"ה (כביכול), כולל – עי"ז שבני
40 מקדשים שם שמים, והקב"ה מוסיף חשיבות ושבח
41 בבני – ע"ד "אתם מתקדשים בי ואני מתקדש בכם
42 (ישראל אשר כך אתפאר)".

ב. הביאור בזה:

43 בהפסוק "אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני
44 ה' וימותו", אינו מובן: (א) מה מוסיפה כאן (ענין
45 ו) תיבת ("בקרבם לפני ה') וימותו", לאחר שכבר
46 נאמר לפני "אחרי מות שני בני אהרן"? (ב) יתירה
47 מזו: מה מוסיפה המחצית השני' של הפסוק "בקרבם
48 לפני ה'" – לכאורה ה' מספיק אילו ה' נאמר רק
49 "אחרי מות שני בני אהרן"?

50 ויובן זה בהקדים התמי' הידועה בנוגע למיתת בני
51 אהרן בכלל: בפשטות הכתובים מיתת בני אהרן היא
52 עונש על חטא. וצריך להבין: נדב ואביהוא היו בדרגא
53 גבוהה ביותר, כמודגש בזה שמשה רבינו אמר לאהרן
54 (בנוגע למיתת נדב ואביהוא): "הוא⁴ אשר דבר ה'
55 לאמר בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד", וכפי

1 א. בשבת זו קוראים בתורה שלש פרשיות: פ'
2 אחרי קדושים (מחוברין כפרשה אחת) – שקראנו
3 בבוקר (לאחר תפלת שחרית), ו(התחלת) פ' אמור –
4 שנקרא בתפלת מנחה [וההתוועדות מתקיימת
5 בינתיים].

6 כל דבר הוא בהשגחה פרטית¹, ובודאי – ענינים
7 בתורה, ובפרט – סדרות בתורה שקוראים ברבים
8 ובציבור. מזה מובן, ששלשת הפרשיות הללו
9 (שקוראים בשבת זו²) יש ביניהן שייכות, נקודה
10 משותפת; ובזה גופא – יש בזה מה שאין בזה.

11 ככל שלשת הפרשיות מדובר אודות קדושה –
12 קדושת השם (קידוש השם) וקדושת ישראל³, וכפי שהם
13 קשורים ותלויים זה בזה:

14 ב'פ' אחרי – "אחרי מות שני בני אהרן בקרבם
15 לפני ה' גו'", שע"י "בקרבם לפני ה'" ה' "בקרובי
16 אקדש"⁴, "ונקדש בכבודי⁵, א"ת בכבודי אלא במכובדי
17 כו', שיתקדש הבית במיועדיו של מקום⁶. ובהמשך
18 לזה מדובר אודות העבודה בקודש (הקדשים) ע"י
19 אהרן כהן גדול ביום הקדוש (יום הכפורים).

20 ב'פ' קדושים – "קדושים תהיו כי קדוש אני"
21 (ובהמשך הפרשה⁷ – "והתקדשתם והייתם קדושים גו'
22 אני ה' מקדשכם", ובסיומה⁸ – "והייתם לי קדושים כי
23 קדוש אני"). וכפי שחז"ל לומדים מפסוק זה, "אמר⁹
24 הקב"ה כו' כשם שאני קדוש כך תהיו קדושים",
25 "אמר¹⁰ הקב"ה לישראל אני מתקדש כך שנאמר כו'
26 ישראל אשר כך אתפאר¹¹, ואתם מתקדשים בי ואני
27 מתקדש בכם", אם¹² מקדישים אתם עצמכם מעלה אני
28 עליכם כאילו קידשתם אותי".

שבפרשה זו כתיב קדושים תהיו משמע שרצונו שאנחנו נהי' קדושים,
ובפרשה אמור כתיב ונקדשתי בתוך בני ישראל הרי שרצון הש"י
שהוא יתקדש על ידינו, ולזה פירשו דהכוונה אחת.

13 כב, לב.

14 סנהדרין עד, א. רמב"ם הל' יסוה"ת רפ"ה.

15 כא, ו. ח.

16 ולהעיר שהרמב"ם (סוף הל' טומאת אוכלין) מביא לשון זה
בנוגע לקדושת ישראל בכלל (וראה לקו"ש חל"ב ע' 69 ואילך).

17 "כמו יתאמרו כל פועלי און (תהלים צד, ד) – ישתבחו" (רש"י
ברכות ו, א – וי"ל דמרמז בזה מעלת אתהפכא (דפועלי און)).

18 ברכות שם. חגיגה ג, סע"א. ועוד.

19 תבוא כו, יז"ח.

20 פ"י ציור אחד בעולם, כלומר דבר הניכר שאין כמותו (ערוך
ערך אמר. נעתק בגליון על הש"ס ברכות שם).

1 ראה כתר שם טוב (הוצאת קה"ת) הוספות סקי"ט ואילך. וש"נ.

2 נוסף על זה סדרות אלו באים בהמשך אחד בתורה, והם כולם
חלק מספר ויקרא, ספר הקרבנות.

3 בהשייכות בזה בין פ' אחרי וקדושים – ראה גם לקו"ש ח"י"ז
ע' 91 ואילך.

4 שמיני י, ג.

5 שמות כט, מג.

6 פרש"י שמיני שם.

7 כ, ז"ח.

8 שם, כו.

9 ויק"ר ר"פ קדושים.

10 תנחומא באבער שם.

11 ישע"י מט, ג.

12 תוכ"כ ר"פ קדושים. וראה מפרשים שם הטעם לדרש זה,